

Balíky sena II, 2020, tuš, ruční papír, 8 x 12,5 cm

Miroslava Ptáčková – Kupčíková

sklářská designérka a kurátorka GVCh ,Zámek Zlín

13. 5. 1990 narozena ve Zlíně

2005–2009 SUPŠ Uherské Hradiště, obor kamenosochařství

2009–2014 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Ateliér Design skla,

fakulta multimediálních komunikací, magisterské studium,

od 2015 dálkové doktorské studium u prof. Petra Stanického

Výstavy od roku 2011, samostatné od roku 2014

2012 účast na sympoziu „Barvy dne a noci“, Sozopol, Bulharsko

2014 první místo za návrh výroční lahve pro Pilsner Urquell

2017 návrh ceny ECFA Award za nejlepší film pro děti a mládež do 16 let

a ceny udělované Zlín Film Festivalem za nejlepší studentský film

Je zastoupena v muzeích a galeriích v Praze, v Novém Boru,

v Německu, ve Švýcarsku i v soukromých sbírkách

e-mail: ptackova.miry@gmail.com

adresa: Díly II, Zlín 76001

telefon: 736 276 047

<http://kupcikovamiroslava.wixsite.com/work>

www.galerie-sumperk.cz

Laskavec, 2020, syntetická barva na sklo, sklovlákno, leptané sklo, dřevěný rám, 32 x 43 cm

MIROSLAVA PTÁČKOVÁ

V KRAJINĚ SVĚTLA

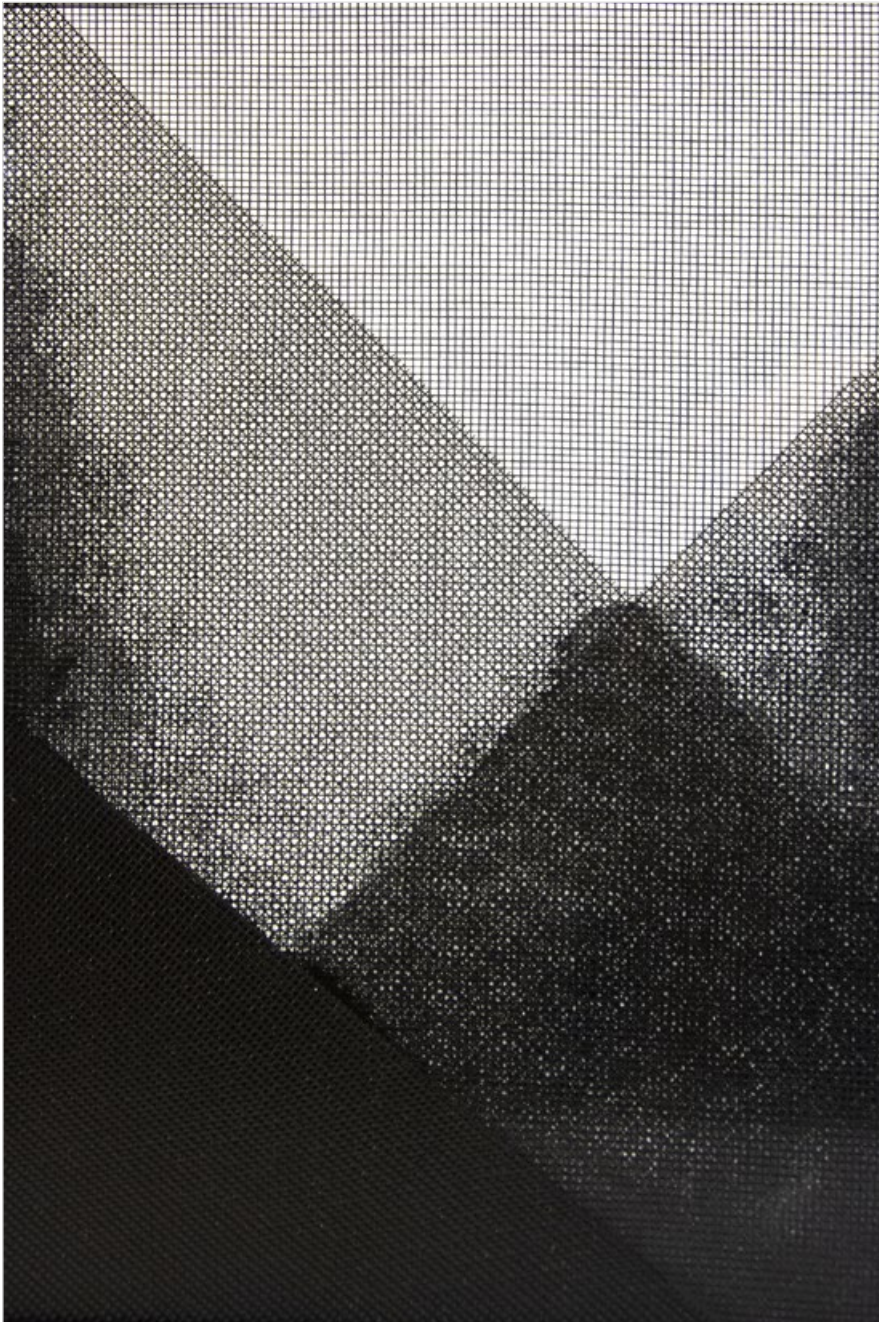
1. 7. – 26. 7. 2020

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 1. ČERVENCE V 18.00 HODIN

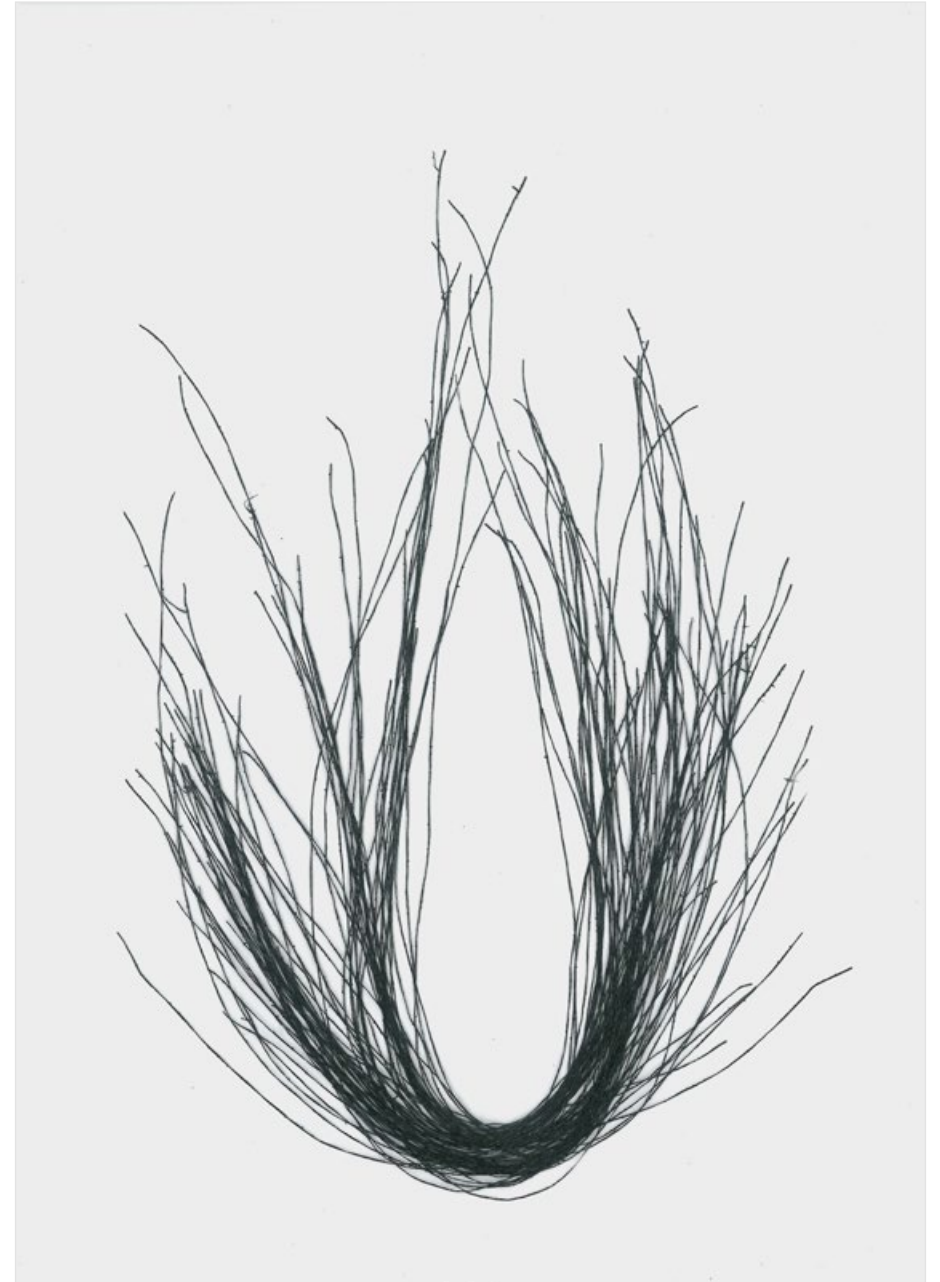
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Hory I, 2020, syntetická barva na sklo, sklovláknina, tabulové sklo, dřevěný rám, 30 x 21 cm

Květ, 2020, rozložené sklovlákno, tabulové sklo, 29,5 x 21 cm

Před bouří, 2020, tuš, ruční papír, 12,5 x 8 cm

Kopec II, 2020, tuš, ruční papír, 12,5 x 8 cm

Sklářka Miroslava Ptáčková od počátku nalézá nové možnosti ve způsobu zacházení se sklem v jeho propojení s různými materiály, s pryžovou duší a jejím dechem, s pryskyřicí nebo i s betonem. Letos pracuje s tabulovým sklem a sklovlákninou v jejím vrstvení, leptání, broušení a dotváření povrchu sítí hmotou syntetických barev. Co vzniká, je zdánlivě nečekaným obrazem krajiny nebo přesněji zrcadlem přírody, která ji doma kruhem obklopuje.

Navzdory výrazné odlišnosti v postupu práce snadno navazuje nit s většinou autorů galerie, kterým je řád přirozeného světa a jemu odpovídající řád výtvarné výpovědi linií zásadní a určující. Až s údivem a rád nalézám u ní důvěrně známé podoby rytmů přírody v jejím členění. Vidím tu znovu krajiny Jiřího Johna, stejně jako horizonty Evy Vápenkové. Výčet jmen byl by dlouhý a i nám oběma je to svět bytostně blízký.

Všechno to děje se jí ale „pohledem z druhého břehu“, noří se z vlastností materiálu. Forma předešla obsah, aby se sama stala obsahem a splýnula s ním v jediném. Aby byla přírodou, stromem, vodou, horizontem, květem, horou, cestou ze skla zrozenou.

Vrstvením sítí z děrované vlákniny a křížením směrů její osnovy mění hustotu tkáně, ladí míru prostupujícího světla a ohýbáním nechává vyjít i do prostoru. Světlo tu hraje hlavní roli a proto mu objekty v dřevěných rámech ve volném prostoru zavěšené, plně vystavuje.

Drobnými kresbami štětcem a tuší na ručním papíře skleněné krajiny doprovází a jako na březnové výstavě malíře Jiřího Krtičky i v malém rozměru a tady i v letmém záznamu objekty významně doplňuje.

I jiný výběr prací experimentátorky Miroslavy Ptáčkové byl by vítaným příspěvkem, ale právě přírodou výrazně vymezený soubor je tu na dobré adrese. Zřetelně ukazuje, že i tak různé cesty vedou ke stejnému cíli a v řádu světa, v jeho prapodstatě a harmonické jednotě, se navzdory času spolu potkávají...

Miroslav Koval

Šumění vody, 2020, syntetická barva na sklo, ohýbané sklovlákno, tabulové sklo, 70 x 70 cm